

Hírmondó

A Nagyboldogasszony Plébánia lapja CSONGRÁD

VI. évf. II. szám

2009. Advent

Az előállítás költsége: 140 Ft
Adományokat elfogadunk!

Adventről és a kommunikáció fontosságáról

Kommunikálni annyit jelent, mint gondolatokat átjuttatni valamilyen formában valaki számára. Ez a forma lehet beszéd útján, írásban, művészek formájában és még rengeteg módja létezik. Jelen társadalmunkban a beszéd, írás és a képi megjelenítés a leggyakoribb.

Nyilvánvalóan azért kommunikálunk, hogy átadjunk valamiféle üzenetet. Ehhez mindenképpen szükséges az a tényező, hogy mondanivalónk eljusson a célba, valamint azt megértse az üzenetet kapó fél. Hiába beszélünk valakihez folyamatosan, amennyiben az ő számára ismeretlen nyelven tesszük ezt, akkor csak próbálkozunk kommunikálni, de a folyamatos beszéd ellenére sem tudunk kapcsolatot létesíteni a másik féllel.

Eszembe jut egy történet: egy író felhívja író barátját:

- "Nem zavarlak?"
- "Nem."
- "Igazán nem? Nem dolgozol?"
- "Nem."
- "Mit csinálsz?"
- "Beszélgetünk."
- "Beszélgettek? Kivel?"
- "A feleséggel."
- "A feleségeddel? Csak nincs valami baj?"

Miért csodálkozunk azon, aminek természetesnek kellene lennie?

Adventben Isten hozzánk való irgalmas lehajlására, megtestesülésére készülünk. Az ószövetségi szentírás lapjaiból megtanultuk, hogy a mi Istenünk beszélő Isten – önmagát kinyilatkoztató Isten.

Amikor Fiát elküldte hozzánk, elmondta, hogy Ő Szentháromság: Atya, Fiú, Szentlélek. A Szentírásból nyilvánvalóvá válik, hogy **Isten beszéde – hatékony:**

„... éppen úgy lesz a szavammal is, amely

ajkamról fakad. Nem tér vissza hozzám eredménytelenül, hanem végbeviszi akaratomat, és eléri, amiért küldtem.”

Isten beszéde – örök: „Ég és föld elmúlnak, de az én igéim nem múlnak el.”

Isten beszéde – gyönyörködtető: „Ha szavaid elem kerültek, csak úgy nyeltem őket; kedvem telt szavadban és öröme szívemnek. Mert a te nevedet viselem, Uram, Seregek Istene!”

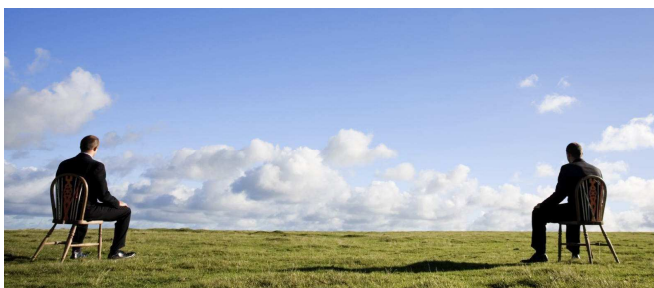
Magától értetődő, hogy az Istent tükröző ember is kommunikál. De minél távolabb kerül Alkotójától, annál kevésbé teszi ezt mélyen és igazán. A kommunikációnak ugyanis mélység szintjei vannak: van látszatkommunikáció ("hogyan vagy?"), tényközlés (amit tudok), gondolatközlés (amit gondolok), érzelmközlés (amit érzek), énközlés (aki vagyok).

A kommunikáció = közlés. De emberi sajátosság, sőt alapvető szükséglet az énközlés. Az állatok nem találkoznak egymással csak azért, hogy egy jót beszélgessenek. Ismeretlen számukra a kommunikációnak az a fajtája, amikor nem "hasznos" információkat adnak át egymásnak, hanem önmagukat.

Ady verssora jut eszembe: „Szeretném magam megmutatni,/ Hogy látva lássanak,/ Hogy látva lássanak./ Ezért minden: önkínzás, ének,/ Szeretném, hogyha szeretnének,/ S lennék valakié...”

A költő óhaja talán csak abban különbözik az emberek többségének szükségletétől, hogy a legtöbben nem az egész világnak "szeretnék magukat megmutatni", hanem csak néhány bizalmas barát-nak.

Korunkban a kommunikáció technikája rohamosan fejlődik, az énközlés lehetősége mégis csökken. Ide Tóth Árpád sorai illenek: „A Szíriusz van tőlem távolabb,/ vagy egy-egy társam? Jaj, ki mondja meg?/ Ó jaj, barátság, és jaj, szerelem,/ ó jaj az út lélektől lélekig... / Küldözzük a szem csüggedt sugarát,/ s köztünk a roppant, jeges úr lakik.”

Mi a haszna a kommunikációnak? Önmagunk megértése. Amit megfogalmazunk, azt magunk is jobban értjük. A kommunikáció lelki békeséget ad: megszűnnek a rejtett zugok, tudatosodnak elfojtott érzések és gondolatok. Ha kommunikálunk, láthatóvá válik a rejtett szeretet is. Egy bánatos asszony panaszolta a barátnőjének: - A férjem már tizenöt éve, amióta hozzám mentem, egyszer se mondta, hogy "szeretlek". A barátnő elmondta ezt a saját férjének, az pedig fölkereste a szóban forgó férjet: - Öregem, miért nem mondd soha a feleségednek, hogy szereted? - Megmondtam az esküvőn és nem vontam vissza.

A kommunikáció kiemeli az elszigeteltségből és növeli az egységet. Kiküszöböli társunk motívumainak, indokainak félreértését, azaz fegyver a projekció, a kivetítés ellen.

Mi az, ami nehezíti a kommunikációt? Elsősorban a gyermekkorban kialakult különböző viselkedési és kommunikációs sémák (egyiknek "természetes" a hangos szó, a másik két hétre tönkremegy tőle). Azután a negatív énkép (csökkent-értékűségi érzés). Nagyon megnehezíti a kommunikációt az önteltség (az előbbi látszólagos ellentéte, rejtett formája). Végül pedig az elfojtott ellenséges érzelem,

vagy a rosszul értelmezett "lelkiség", szerepjátszás ("a hívő ember mindig vidám").

Mi lehet a kommunikáció megtanulásának eredményes útja? Tanuljunk meg beszélgetni Istennel - és Ő megtanít beszélgetni az emberekkel. Advent lelki mestere, Izajás írja: „Isten, az Úr megadta a nyelvet, a tanítványok nyelvét. Hogy megfelelhessenek a fáradsagnak, maga adja ajkukra a szót. Reggelenként ő teszi figyelmessé füleket, hogy rá hallgassak, mint a tanítványok.” (Iz 50, 4)

Adventben bátran vizsgáljuk meg, hogy milyenek az imádságaink, milyenek a csendes óráink, amikor csak az Úrral vagyunk együtt. Ha azt vesszük észre, hogy ezekben végig csak mi beszélünk, vég nélküli kívánság listákat sorolunk fel az Istennek, valószínű a többi emberrel is ezt tesszük és ezért eredménytelen a kommunikációnk.

Am ha advent csöndjébe belemerészkedünk, azaz merünk csöndben maradni Isten színe előtt, akkor észrevesszük, hogy ez az idő, nem haszontalan idő még a kommunikáció számára sem, mert ezalatt Isten megtanít arra, hogy a felebarátodat feltétel nélkül fogadd el mert Isten is úgy fogad el téged: feltétel nélkül (Mt 9,13). Megtanít arra, hogy megértsd a másik embert, mert Jézus is emberré lett, hogy megértsen téged (Zsid 4,15). És biztat arra, hogy hiteles (kongruens) emberként állj a testvéred előtt, mert Jézus Krisztus is egyértelmű számodra (Zsid 13,8).

Adventben sokat beszéljünk Jézus Krisztussal a csendben, hogy megtanuljunk kifejezni elfogadó, együtt érző és hiteles belső magatartásunkat!

SL plébános

Adventi készülődés a Plébánián

PéNZ helyett inkább Isten szava rá alapozzuk életünket

Hajlamosak vagyunk a problémákra rásütni a bélyeget: „*Gazdasági világválság van!*”

Nekünk, egyszerű embereknek valójában elképzelhetetlen, hogy mekkora összeget jelentenek azok a dollár milliárdok, amelyekről a sajtóban szó esik, s az még inkább elképzelhetetlen számunkra, hogy hová tűnhetnek el ekkora pénzek.

Mivel Egyházunknak nem az anyagiakkal való törődés a legfontosabb feladata, hanem Istentől kapott küldetésének teljesítése, ezért Isten szava az a kőszikla, amelyre életünket építenünk kell.

A bankok összeomlása megmutatja a pénz és az emberi biztonság mulandóságát. Csak Isten szava ad az emberi életnek olyan szilárdságot, amelyet semmilyen más környezetben nem találunk meg: legyen az karrier vagy pénz – ezt mutatja a napjainkban tapasztalható világméretű pénzügyi válság is. Vannak, akik olyan evilági biztonságok mellett döntenek, amelyek előbb-utóbb összeomlásra vannak ítélve, mint az a homokra épült ház, amelyről Jézus a hegyi beszédben tanított. Aki homokra építkezik, az csak a látható és tapintható dolgokra épít: a sikerre, a karrierre, a pénzre. Látszólag ezek igazi valóságok, ám most, a nagy bankok összeomlásakor láthatjuk, hogy valójában a pénz eltűnik, semmivé lesz, mint ahogy ezek az igazinak tűnő valóságok is csupán másodrendűek. „*Aki életét az anyagra, a sikerre építi és mindarra, ami látszólagos, az homokra épít*” - mondta XVI. Benedek.

De mire építhetünk, ha még ezek a biztosnak, szilárdan megalapozottnak tűnő dolgok is egészen gyorsan és váratlanul semmivé válnak? A Szentatya megadta a választ: „*Az igazi örök valóság Isten szava, s erre kell alapoznunk életünket.*” Jézus mondta: „*Ég és föld elmúlik, de az én igéim nem múlnak el soha*” (Mt 20,35). Ismerjük fel Isten szavában mindennek az alapját, és építsük életünket erre az időálló alapra!

Persze, mindannyian tudjuk, hogy a pénz fontos az életünkben. Ebben azt hiszem- semmi elítélni való nincs. Csak ha rosszul határozzuk meg, vagy felcseréljük a sorrendet, akkor könnyen rossz úton járhatunk.

„*Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak.*” (Mt 6,24) (*mammon = a pénz, amely hatalom*)

Advent idejében vagyunk, melynek egyik legnagyobb eseménye Jézus Krisztus születésének ünnepe, karácsony.

Sok embert megkérdeztem arról, hogy neki mi jut eszébe a karácsonyról, minek is az ünnepe ez? Kívétel nélkül mindenki azonnal reflexszerűen válaszolta: „*A szeretet ünnepe.*”

Valóban így is érezzük, e szerint cselekszünk?

Nézzünk csak magunkba! A hétköznapi „mammon – tánc” forgatagában egyszer csak azon kapjuk magunkat, hogy „nyakunkon a karácsony”, és még senkinek nem VETTEM semmit. Szép dolog, hogy gondolunk azokra, akiket „szeretünk” (ha valóban szeretjük), és ajándékot VESZÜNK nekik. És ezzel le van tudva... kipipálva ez a feladat is. Hát... a keresztény embernek, úgy gondolom, ezen a csapdán felül kell kerekednie.

Ha megragadunk azon a szinten, hogy a vásárlás öröme túl az ajándék átadásával fejezzük ki szeretetün-

ket, akkor ez az ünnep elsősorban nem a Megváltó születésének ünnepe lesz, hanem a boltosok, a kereskedők ünnepe.

Adventben új évet kezdünk az egyházban. Valami lezárult Krisztus Király vasárnapja után, amikor arra a végső napra emlékeztet bennünket az ige, hogy eljön az az idő, amikor ennek a világnak és történelemnek vége lesz. Adventben viszont egy új élet születik, a Megváltó!

Fontoljuk meg, mi hogyan is kezdenénk el ezt az új időszakot? Biztosan az a legjobb kifejezés a szeretetre, ha veszek egy ajándéktárgyat? Nálam valóban a szeretet ünnepe a karácsony? Kik az én szerettem?

Az adventi koszorú gyertyái -melyek a hit, a remény, a szeretet és az öröm szimbólumai- próbáljanak azokra az értékekre emlékeztetni bennünket, amelyek mindenkinek az épülésére válnak.

Szerk.

Várkonyi István

Szeretet nélkül nincsen karácsony

Szeretet nélkül nincsen karácsony,
hiába gyúl fény a fenyőágon:
hiába a fák csillogó éke,
ha szívünkben nincs szeretet, s béke.

Hiába zeng glóriát az ének,
dallamai az égig nem érnek,
ha a szívekben nincs megbocsátás,
nincs Messiás és nincsen Megváltás.

Szent éjen a betlehemi pusztán
Istengyermek szállt a Földre tisztán.
Szeretetet békét hozott nekünk,
S mért, hogy mégis gyűlöletben élünk...?!

Szeretet nélkül nincsen karácsony:
Az ige kell nekünk, hogy megváltson.,
ember embernek többé ne ártson-,
Hozzon igaz békét a Karácsony!

*Nagyboldogasszony Plébánia
lelkipásztori terve I.*

Az alábbiakban folytatólagosan szeretnénk közölni a képviselőtestület munkáját megjelenítő írásokat. A szeptemberi képviselőtestületi ülésen, mint arról már hírt adtunk a kedves olvasónak, megalakultak a bizottságok, amelyek tulajdonképpen az egyházközségi képviselőtestületi munka java részét végzik el. Most a liturgikus és ökumenikus bizottság munkáját összegző dokumentumot lehet olvasni. Először mindig egy helyzetleírást, helyzetértékelést olvashatunk, ezt követik az ajánlások, tervek. Természetesen várjuk a kedves hívek építő észrevételeit és ötleteit is.

Szentmisék

Vasárnapi misék: 8-kor, 10-kor és esti időpontban kezdődnek. Hétköznapi misék: hétfőtől – szerdáig reggel 7-kor, csütörtöktől - szombatig esti időpontban vannak. A reggel nyolcas misére inkább az idősebb korosztály, hölgyek, háziasszonyok járnak. 80 - 100 fő részvételével

A tízórai misére általános iskolás korú gyerekek, családok, idősebbek. Ez a plébániai nagymise 100-120 fő részvételével. Az esti mise: felnőtt fiatalok, illetve idősebb korosztály 90-100 fő részvételével. A pénteki gyászmisék jól kialakult szokást mutatnak.

Adventben a rórate miséken 40-50 fő vesz részt. Karácsonyi éjféli miséken mostanában nem volt rendbontás (igénybe lehet venni a polgárőrséget). Szent Család vasárnapján a családok megáldására kerül sor, amit időben hirdetünk. Adventben, nagybőjtben lelkiprágyakorlat van.

A húsvéti szent három nap méltóságteljes, szép szertartás szokott lenni.

A templom orgonája elfogadhatóan működik, nagyobb hangolásra majd a templomfelújítás után kerül sor.

Hírmondó 2009. Advent

Tervek:

- Szeretnénk a templomi énekeket megújítani (Graduale Hungaricum, Éneklő Egyház)
- Énektanítás legyen a szentmise előtt
- Szeretnénk a vetítés helyett kézbe adni az énekszövegeket, vagy alkalmas modern vetítési lehetőséggel ezt megoldani.

Ajánlások, tervek:

- Áldoztatók, akolitusok legyenek minden szentmisén! Jó lenne egy rend szerint beosztani magukat.
- Rorate misék hétfőtől-csütörtökig tartanak. Szeretnénk, ha utána létrejöhetne egy kis teázás a plébánián.
- December 24-én a kisgyermekeseknek és nyugdíjasoknak lehetne szentmise du. 4-kor, amin kis ajándékkal meglephetnénk őket, hiszen ez az a korosztály, aki az éjféli misén nem igen tud részt venni.
- Felolvasók bevonása: lektori kört kellene létrehozni, akik a felolvasást vállalnák. A hívek könyörgését ki lehetne osztani a híveknek, hogy ők olvassák fel.
- Az újságba liturgiáról illetve a misén való részvételről lehetnének cikkek.
- Betegek szentmiséjét - közös betegek kezeténeke kiszolgáltatásával – tarthatnánk a betegek világnapján, a lourdes-i kilenced végén, február 11-én.
- Ifjúsági szentmisék: havonta legalább egy legyen, a tízes mise időpontjában.
- A ministránsok körbe vihetnék a „béke – köszöntést”, kézfogást, mint más templomokban szokás.

Szentségek:

Keresztelések jelenleg 4. vasárnap a 10-kor kezdődő szentmise után, felkészítés egy alkalommal történik.

- A keresztelési alkalom bármely vasárnap kérhető legyen.

Bűnbocsánat szentsége: jelenleg a szentmisék előtt félórával lehet gyónni, vagy megbeszélte időpontban a plébánián is. Lelkigyakorlatokon szokott nagyobb lélekszámú gyónás lenni.

- Nagyobb ünnepek előtt lehetne az esti misék előtt egy órával gyónási lehetőség, és ezt hirdetni kellene.

Házasság szentsége: évente 20-25 házasságkötés szokott lenni templomunkban. Jegyesoktatás 4 alkalommal történik.

Paraliturikus imádságok:

Keresztutat, rózsafüzért, lourdes-i kilencedet a hívek önállóan végzik.

Egyéb ajánlások:

- Biciklis keresztutat szervezni
- A kereszteteket felújítani, 1-2 keresztet évente.
- A szentségimádási nap legyen csütörtökön.

Folytatjuk következő számunkban!

Fejlemények templomunk felújításával kapcsolatban

November elején lezárult a Nagyboldogasszony templom felújításának közbeszerzési eljárása.

A négy pályázó közül kettőnek érvénytelen volt az ajánlata, kettőnek érvényes. A nyertes ajánlattevő, a *kiskunfélegyházi Előregyártó-Szerelő és Építőipari Fővállalkozó Kft.* - a tervezett 92 millió Ft-os összeghez képest - 85,4 millió forintos ajánlatot adott. A szerződéskötés és a támogatás megítélését követően (az időjárás függvényében) megkezdődhetnek a felújítási munkák.

Nagyistók Tibor

Karácsony készül, emberek!

Szépek és tiszták legyetek!

Súroljátok föl lelketek,

csillogtassátok kedvetek,

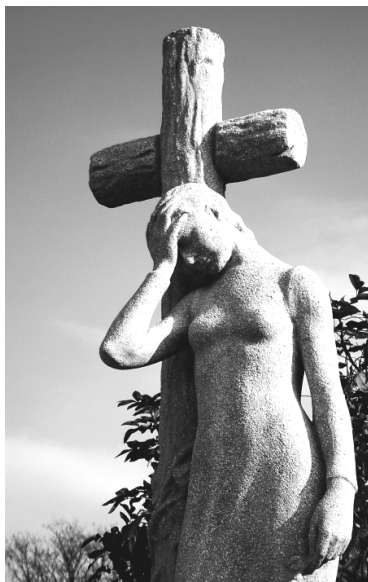
legyetek újra gyermekek

hogy emberek lehessetek!

Wass Albert

Fájdalom, ami közelebb vitt Krisztushoz

A fájdalom,
egy betegség vagy
egy krízishelyzet az
ember életében nem
ellenség, értünk van,
ha azt Krisztustól jö-
vő feladatként, lehe-
tőségként fogadjuk
el. Jelzés értékű, mert
mint mindenben, a
betegségben, a szen-
vedésben is megtalál-
hatjuk Krisztust.

Az emberek
ilyen helyzetben fel-
teszik a dobogós kér-
dést: pont velem történhet ilyen? IGEN!

Valami miatt le kell csendesedni, az embernek
magába szállva ELGONDOLKODNI, hogy hova
rohan ezerrel.

El kell csendesedni, és ha az ember teljesség-
gel és szeretettel végzi, el kell jutni az önmagunk-
hoz vezető úton Krisztusig. Eddigi görcsös erőfe-
szítéseink nem olyanok voltak, ami boldogsághoz
vezettek, mert mi a siker? Mi a karrier?

Ezek mind kifelé magamutogató társadalmi
elvárások, de a külvilágban elért sikerek nem vezet-
tek el soha belső békénk megéléséhez.
A Krisztussal megélt belső béke önmagunkban van,
és ha jóban vagyunk magunkkal jut idő magunkra
figyelésünkre akkor tudjuk igazán szeretni ember-
társainkat és Krisztust is.

Mindenki fél egyedül lenni önmagával és
Krisztus nem véletlenül ad egy betegséget vagy
fájdalmat. Jól fejbe kólintva azt mondja, „Ember a
csend hangjaiban talál meg lelki békéd!”

Tudjuk ezt a krisztusi figyelemfelhívást elfo-
gadni, mert hiába hadakozunk sorsunk, és fájdal-
munk ellen, a tanulóleckét nekünk kell végig csi-
nálani, ha kell, újra és újra. Fogadjuk el feltétel nél-
kül, amit kapunk.

Ha pozitívan gondolkodva valami rossz el-
hárítása miatt kaptuk, akkor a rosszat is jóként él-
jük meg.

Ki tenne fel magának az élet normális idő-
szakában ilyen kérdéseket:

- Hogyan találjunk elegendő időt, hogy befele forduljunk?
- Nem lehet, hogy nekem ennyi jutott csak?
- Ilyen ez az élet? Ezt nem lehet bírni....!

Lépésről lépésre mindent szívünk-lelkünk
szerint kell kialakítani életünkben. Nem áldozhat-
juk fel szívünket, lelkünket, hogy megfeleljünk a
külső elvárásoknak. Ehhez sok időt kell szánni
önmagunkra, minden külső elvárás, és minden
megszokás ellenére.

Bátorságot kell gyűjteni a gyógyító egyedül-
léthez, hogy meghalljuk a csend magányában
Krisztus biztató hangját. „Emberek ne féljete-
k, mert veletek vagyok az idők végezetéig....”

Dr. Gali Ida

Megbocsátás és bocsánatkérés

Olyan mértékben kapunk bocsánatot Is-
tentől, amennyire mi is meg tudunk bocsátani má-
soknak. Nincs megbocsáthatatlan bűn, kivéve azt,
ha hiányzik belőlünk a megbocsátás szelleme. Sú-
lyos tévedésben él az, aki azt mondja, hogy meg-
bocsát, de nem felejt. Inkább ne bocsásson meg,
de felejtessen. Többre megy vele.

Az igazi bocsánat nem valamiféle hangula-
tos érzelmi töltet, és nem jókedv kérdése. Megbo-
csátani annyi, mint úgy tekinteni a másikra, hogy
tisztá lappal kezdhet előttem. Ha túl tudok emel-
kedni a másik gyengéin, és úgy tekintek rá napról
napra, hogy érte kell élnem. Mert általa Istennek
élek.

Akik azt mondják, hogy erre vagy arra a
bűnre nincs bocsánat, azok Isten helyett akarnak
erkölcsi rendet építeni. Mentségükre szolgál, ha
azért mondják, mert még nem ismerték fel a krisz-
tusi bocsánatot. Reméljük, hogy eljutnak erre a
szabad lelkiállapotra.

Sánta János

A szentmise magyarázata – gondolatok arról, hogyan vehetünk részt gyümölcsözőbben a szentmiséken

(Az alábbi folytatásokban megjelenő írásokban szeretnénk bevezetést nyújtani a szentmise – magyarázat bőséges szakirodalmába, abból a nem titkolt célból, hogy jobban értsük a szentmisét és gyümölcsözőbben részt vehessünk benne.)

„**Ü**dvözítünk az utolsó vacsora alkalmával, azon az éjszakán, melyen elárultatott, megalapította testének és vérének eukarisztikus áldozatát, hogy az által a keresztdozat az időközön át egészen az ő újra eljöveteleig örökre jelenlévő valóság legyen. Ezért szeretett jegyesére, az Anyaszentegyházra bízta, hogy megünnepelje a halálára és feltámadására emlékeztető szent cselekedetet, mint Isten irántunk való jóságának szakramentumát, mint az egység jelét és a szeretet kötelékét, mint a húsvéti asztalközösséget, amelyben Krisztust fogadjuk szívünkbe, lelkünk megtelik kegyelemmel és megkapjuk az örök dicsőség zálogát. Az Anyaszentegyház azért arra törekszik teljes erővel, hogy a Krisztusban hívők ebben a misztériumban ne csak, mint kívülállók, vagy mint néma nézők legyenek jelen, hanem ezt a misztériumot a szertartások és imádságok által jól megértve, a szent cselekményt tudatosan, áhítattal és tevékeny részvétellel együtt ünnepeljék meg.”

Mit kíván e nagy misztérium tőlünk, a Titokzatos Test tagjaitól. Mi illik e nagy szentséghez? Hogyan lesz gyümölcsöző lelkünknek a szentmisén való részvétel?

I. A helyes lelkiület

A legfontosabb természetesen az a lelkiület, amivel a szentmisét életünkben kezeljük. A szentmisében ne magunkat, ne a magunk elképzeléseit keressük, hanem csak Isten ajándékát. Ne legyenek „céljaink” a szentmisével. Sem egyéni, sem közösségi céljaink. A szentmisét egyszerű lélekkel, szeretettel fogadjuk Isten kezéből, és Istenre bízunk, hogy ő mit akar benne nekünk adni. Természetesen a szentmisében tanulni fogunk, a szertartások és imádságok fognak benne minket tanítani, mégpedig többre, mint bármi emberi beszéd, vagy a legszebb prédikáció. De a mise mégsem iskola, nem tanóra. Nem azért megyünk, hogy tanulságokat vonjunk le a miséből, s azokat az életben alkalmazzuk. Természetesen a mise a közösség egységének és a szeretet kötelékének jele és munkálója. De ne mi akarjunk a szentmisével, mint egy eszközzel közösséget formálni. Ez a közösség sokkal mélyebb és sokkal lényegesebb, mint amit a mi közösségi érzésünk akár csak elképzelhetne.

Természetesen a szentmisében azzal a Krisztussal találkozunk, aki magához hívja a fáradt szívűeket, s azt ígéri, hogy megenyhíti őket. De mi mégse azért járunk a misére, hogy vigaszt és enyhületet kapjunk. Bízunk Istenre, hogy mit csinál velünk, mikor tart szigorúbb, szárazabb étken, mikor látja úgy, hogy emberi voltunkban vigaszra van szükségünk.

Természetesen a szentmise a legszebb cselekmény, a legfőlegelőbb szertartás, amiben részt vehetünk, s minden erővel törekednie kell papnak, ministránsnak, énekeseknek, hívőknek arra, hogy minden szó, mozdulat, tárgy méltó legyen a szent misztériumhoz. De mégsem azért járunk a misére, hogy élményben legyen részünk, hogy gyönyörködjünk, meghatódjunk vagy

föllelkesejünk, hanem csak azért, mert hisszük és tudjuk, hogy a szent misztériumban megváltásunk műve valósul meg. A zsinati tanítás azt kívánja a hívőktől, hogy „tanulják meg a tiszta áldozati adományt nemcsak a pap keze által, hanem vele egyetemben maguk is följánlani, és ez által magukat adni áldozati adományul” – természetesen csak olyan áldozati adományul, amelyet az Atya azért fogad el, mert Krisztus áldozatával egybenött.

Ne higgye az az szülő, aki a szentmisét alig tudja követni a mellette nyüzsgő kisgyermek miatt, hogy szentmiséjéből valami is hiányozna. Ha ő magát áldozati adományul adta, ha mindent az életében, ezt a bosszankodást is felajánlja áldozatul, akkor az Krisztus áldozatának részévé lesz, végtelen értéket nyer, s Istennek tetsző lesz. Legyünk meggyőződve arról, hogy bűnbánatban megtisztuló egész gyarló életünk elfogadott és kedves lesz Isten előtt, ha szent Fiának áldozatával egyesítjük a szentmisében.

A szentmisének nem az a legfőbb köze életünkhöz, hogy a misében hallott szavakból gondolatokat, feladatokat viszünk haza hétköznapi életünkre nézve, hanem az, hogy a szentmisében életünk Krisztus életének részévé lesz. Így mindaz, amit jó lelkiismerettel teszünk vagy elszenvetünk, ami önmagában nem érne semmit, megszentelődik azzal, hogy Jézus tetteinek és szenvedésének érdekében részesül.

Az önátadásnak e lelkülete a legfontosabb, amit a szentmisébe mi belevihetünk és bele is kell vinnünk. De minthogy a szentmise alatt nem kell és nem is lehet szüntelenül erre gondolnunk, hiszen a szentmise alatt már „elkap és magával visz minket a szent cselekmény sodra”, helyeselhető az a szép szokás, hogy az ember a misére indulva vagy a templomba beérve a mise előtt, vagy esetleg a mise végeztével néhány szóval felindítja magában a szentségi önátadásnak e lelkületét.

A régi római misekönyv szerint a papnak egyebek között ezt kell imádkoznia a mise előtt vagy után:

„Fogadd el, Uram, egész szabadságomat. Fogadd el emlékezetemet, értelmemet, teljes akaratomat. Amim van, amivel rendelkezem, azt mind tőled kaptam, azt neked teljes szívvel felajánlom, s kormányzásra átadom a te szent akaratodnak. Elég nekem, ha szeretetedet és kegyelmedet megadod nekem, s már gazdag is vagyok, ennél többet semmi mást nem kívánok.”

(folytatjuk)

Papok éve: A vasárnapi prédikációk cseppet sem könnyű feladatáról

A Szegedi Hittudományi Főiskolán a prédikációs tudományára kell tanítanom a papnövendékeket. Izgalmas feladat, sok örömmel és kihívással. De megkönnyíti munkámat, hogy magam is gyakorló prédikációmondó vagyok plébánosi kötelességem miatt.

Az alábbi néhány humoros mondattal csak egy kissé szeretném fellebbenteni a fátylat arról a lelki állapotról, hogy mi módon készül(het) a jó prédikáció. És persze emlékezzünk Krisztus Urunk szavaira: „Akinek füle van a hallásra, hallja meg!”

Hogyan beszélhetsz garantáltan sikertelenül

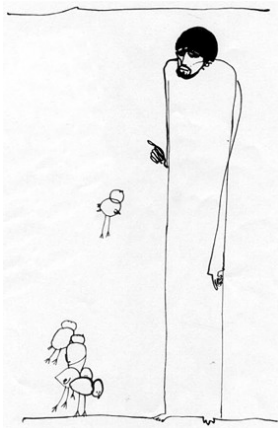
Jézus Krisztusról?

- 1) Mindenekelőtt azért beszélj, hogy megkedveljenek az emberek.
- 2) Csak általánosságban beszélj Istenről és kerülj minden olyan témát, ami konkrét elköteleződést kérne.
- 3) Kerüld a kényes témákat, hiszen már Jézusnak is szemére vetették: „Kemény beszéd ez, ki hallgatja!” (Jn 6,60).
- 4) Ne molesztáld a hallgatókat, ne érints lelkiismereti kérdéseket.

- 5) Semmiképpen se mutasd ki lelkesedésedet vagy fájdalmadat, hiszen azt gondolhatnák, te magad is elhiszed, amiről beszélsz.
- 6) Ne emlegesd, hogy te magad megtapasztaltad a Szentlélek erejét, mert ezzel azt a láttszatot keltheted, hogy van benned valami, ami másokból hiányzik.
- 7) Csak egészen általánosan ítéld el a hibákat (és ne nevezd bűnnek!), nehogy valaki magára vegye és letörjön.
- 8) Ne kelts olyan benyomást, mintha Isten elvárná bárkitől is, hogy megtérjen és életét kiszolgáltassa neki.
- 9) Kizárólag csak a szelíd és megbocsátó Jézusról beszélj és arról, hogy a mennyei Atya szeret bennünket, bármit is teszünk, hiszen Ő a szeretet.
- 10) Legyél toleráns mindenféle felfogás iránt, kerülj a konkrét állásfoglalásokat, hiszen mindenkinek keresnie kell az igazságot. A keresést tartsd magasabb rendű tevékenységnek, mint a megtalálást.
- 11) Vigyázz arra, hogy mindig mindenki meglehetősen menjen ha az igehirdetésről.

Így garantáltan SIKERTELENÜL beszélsz Jézus Krisztusról!

S.L. plébános

„Mindig emlékezz arra, hogy a szép szavak nem mindig igazak, s az igaz szavak nem mindig szépek..”

Jókai Mór

Simon Tibor:

Hinni taníts!

Hinni taníts Uram, kérni taníts,
Gyermeki nagy hitet kérni taníts!
Indítsd fel szívemet,
Buzduljon fel neked,
Gyűjteni lelkeket! - kérni taníts!

Hinni taníts Uram, kérni taníts,
Lélekből lelkesen kérni taníts!
Üdvözítöm te vagy,
Ész, erőt, szívet adj,
Lelkedd el ne hagyj! - kérni taníts!

Hinni taníts Uram, kérni taníts,
Gyorsan elszáll a perc, kérni taníts!
Lásd gyengeségemet,
Erősíts engemet,
Míg diadalt nyerek, - kérni taníts!

Hinni taníts Uram, kérni taníts!
Jézus, te visszajössz, várni taníts!
Majd, ha kegyelmesen nézed az életem,
Állhassak csendesen, - kérni taníts!

„Áldjátok az Urat,
mert jó dicsérni Őt,
Istenünknek kedves a dicséret.”

146. zsoltár

KÓRUSTALÁLKOZÓ A VÁCI SZÉKESEGYHÁZBAN

Templomunk kórusa abban az elismerésben részesült, hogy az OMCE (Országos Magyar Cecilia Egyesület) titkára, Varga László atya meghívta a 2009. október 12-én Vácott megrendezésre kerülő egyházmegyei kórustalálkozóra.

A meghívás szerint rövid bemutatkozó hangversenyre és az ünnepélyes püspöki szentmisén a többi kórossal közös szolgálatra kaptunk felkérést.

A jeles összejövetelre szorgalmasan készülünk a péntek esti énekari próbákon.

A találkozó napján kora reggel, 6 órakor különjáratú autóbusszal indultunk útnak majdnem teljes létszámban, családtagok és ismerősök kíséretében. A kissé álmos, csendes társaságra jó hatással volt az inárcsi Vénusz panzióban elfogyasztott kávé és üdítő. Felélénkülve érkeztünk meg a szép városba, Vácra.

Emeletes buszunk - némi eligazítással és forgolódással - szerencsésen leparkolt, mi pedig a Karolina Katolikus Általános Iskola emeletén kaptunk helyet. Innen rövid „beéneklés” és próba után átvoltunk a közeli székesegyházba.

Meglepetésünkre – azt gondoltuk, hogy korán érkeztünk – már megtelt a templom a kórusok énekeseivel, és zengett az Úr dicsérete a főoltár előtt elhelyezett emelvényen felsorakozott énekkar által. A szószéken Varga László atyánk –egész nap állva – jó házigazdaként irányította, konferálta a hangverseny résztvevőit.

Az énekkarok egyre érkeztek, bemutatkozásuk folyamatosan történt. Nagy gyönyörűségben volt részünk. Angyali karok dicsérték az Urat – a földről!

Néhány név a „legek” közül: jáki Szent Cecilia kórus, isaszegi kamarakórus, Jászberényből a főtemplom kórusa, hatvani énekkar, szolnoki Jubilate kórus, turai énekkar, szegedi dóm kórusa, ...és még sokáig sorolhatnám. Összességében 49 jól felkészült énekkar közel 1300 énekese vett részt a találkozón, hogy közösen dicsérje Istent, és részese legyen ennek a nagyszabású baráti találkozónak.

A déli harangszóra az Úr angyala közös imádkozásával köszöntöttük Szűzanyánkat. Ezt követően kivonultunk a székesegyház előtti térre, ahol messze hangzó énekléssel vallottunk hitünkről, magyarságunkról.

A püspöki palota kertjében felállított sátrakban finom virslivel, üdítővel és sörrrel várták vendéglátóink a tekintélyes létszámú vendégsereget.

Délután 13 órától az énekfolyam tovább folytatódott. Énekkarunk bemutatkozására három óra után került sor. A hosszú várakozás, kis lámpaláz és izgulás ellenére sikerült az elvárásoknak megfelelően énekelnünk. Karvezetőnk – Anna – meg volt elégedve velünk.

A szentmise kezdete előtt a kórusok összpróbájára került sor. A hatalmas méretűre duzzadt énekkar úgy énekelt, mintha nem is különböző településekről érkeztek volna az énekesek.

Különleges zenei és lelki élménnyel gazdagította a jelenlévőket Varga László atya új zeneművének a „116. zsoltár” című műnek bemutatása a váci Szent Cecília énekkar és a szegedi Dóm énekara közreműködésével.

A nagyszabású, Istent dicsőítő énekelt imádságot Varjasi Gyula a szegedi Dóm karnagya vezényelte, közreműködött Havasi Katalin énekművész, valamint Tóth Rita váci orgonaművész.

A nap fénypontja az ünnepi szentmise volt, melyet dr. Beer Miklós váci megyés püspök, az OMCE elnöke celebrált.

Bevonuláskor az „Ecce sacerdos” éneklésével köszöntöttük püspök atyát. A szent liturgián Kodály Zoltán Magyar miséjét, kórus műveket, gregorián énekeket és szentségi népénekeket zengett az 1300 tagú kórus.

Felejthetetlen volt ez az éneklés! Hálaadás és hitvallás, köszönet és dicséret Istenünknek! Átéltük a szeretet kiáradását.

Püspök atya a résztvevők szolgálatát megköszönve mondta: „Ez az élmény megsejtette velünk, mi vár ránk a mennyországban! Öröm!”

Ez a leírhatatlanul csodás érzés csalta jó néhányunk szemébe az öröm könnyeit!

A Pápai- és Magyar Himnusz éneklésével fejeződött be a szentmise és a kórustalálkozó.

Hét óra körül indultunk haza, Csongrádra. Testben kicsit fáradtan, de szívünkben kincsekkel, örömmel töltözve, hálát adva Urunknak, hogy előtte állhattunk, és Neki szolgálhattunk.

*Bereczki Jánosné
kórustag*

Utóirat:

A Katolikus Rádióban minden vasárnap délután a fél 2-es híreket követően közel félórás egyházzenei műsor van. Október 18-án és a rákövetkező vasárnapon a Váci Kórustalálkozóról volt összefoglaló. Néhány énekkar műsorából játszottak le 1-1 részletet, beszélgetés volt Varga László atyával, illetve ízelítőt mutattak be a közös szentmiséről.

Az okt. 18-i műsor befejezéseként a mi énekkarunk énekelt. Nagy megtiszteltetésnek érezhetjük, hogy az énekünket a rádióban is közvetítették. A Szegedi Gál Ferenc Hittudományi Főiskola internetes oldalán ugyanilyen szép összeállítás található a Váci Kórustalálkozóról. (A főiskola honlapján Gerhardus Rádióra, majd az "Énekelt imádság"-ra kell kattintani.) Itt is hallhatjuk a mi énekkarunk énekét.

Egyházmegyei Család nap 2009. nov. 7. Csengele Mottó: Pénzben nem mérhető örökségünk

*XXI. Szeged-Csanádi Egyházmegyei Család
Nap Csengelén*

A szokásos izgalommal készült családuk a soron következő idei őszi családtalálkozóra.

A korábbiakban jól bevált módon mindenki saját süteménnyel kedveskedett a vendéglátóinknak és a többi résztvevőnek, így tehát már péntek este finom süteményillat lengte be a házunkat, amit természetesen a feleségem készített.

Az előkészület része az útvonalterv kinyomtatása is, amikor kiderült mennyire közel is van hozzánk Csengele: légvonalban kb.25 km közúton is csak 40 km körüli távolságra. Még soha nem jártunk a megyénk eme legnyugatibb részén.

Másnap reggel indultunk. Csongrád körüli kis falvakon átjutva hamar számunkra ismeretlen tájon haladtunk. Kereszteltük az 5-ös utat, majd M5 pályát, a budapesti vasútvonalat, és máris egy szép rendezett egységes kinézetű falvacska központjában találtuk magunkat, egy pompás többfunkciós faluháznál. Megérkeztünk Csengelére a vendéglátóinkhoz.

Ezen a napon e kis falu lélekszáma közel 300 fővel nőtt. Gyerekzsivajtól lett hangos a faluház és környéke, ünneplőbe öltözött családok szálltak ki az autókból, mikrobuszokból.

A csöppségek a faluházban berendezett bölcsi szobában, a nagyobbak a szomszédos, szintén pompásan új oviban, a még nagyobbak szemben, az iskolában kaptak elhelyezést.

Az egész nap folyamán lelkes segítők foglalkoztak gyermekeinkkel, kicsikkel és nagyokkal.

Csengelelén már évek óta szokás, hogy a templom védőszentjének, Szent Imrének ünnepén ünnepséget, összejövetelt tartanak, Tavaly rendeztek először családi napot, de az csak a falubelieknek szólt.

Idén kibővítve, az Egyházmegye Családpasztorációs Irodájával karöltve szervezték meg a hagyományos őszi családi napot.

A bevezető köszöntések után a polgármester kapott szót, és röviden ismertette a falu helyzetét.

Az új autópálya kettévágta a falu határát, de legalább iparüzési adó folyik be a konzorciumtól. Talán ennek is köszönhetően van önerő a finanszírozáshoz, sok sikeres pályázaton vannak túl, a falu él és fejlődik. A falubeliek többsége zöldségtermesztésből él

A rendezvény fő előadója dr. *Kuti Enikő* volt, a szegedi Radnóti Gimnázium nyugalmazott tanárnője, aki nagy lendületű érdekes előadást tartott a nevelésről, tapasztalatai alapján.

Saját élményeit adta át, amelyekkel bőven rendelkezik, hiszen négy gyermek édesanyja, és sok unoka boldog nagymamája. Ezen kívül Szegeden számtalan diákja, mára már felnőtt szülő gondol szívesen vissza az ő embert formáló pedagógusi munkájára.

Várjuk, hogy emlékezetes előadását videó- vagy hangfelvétel formájában vagy akár írásban is közzétehessek.

A családi nap – a korábbiaktól eltérően, most nem a nap végére, hanem a déli órákra tett – szentmisével folytatódott. A nemrég épült (2001-ben felszentelt), de egyszerűségében pompás Szent Imre templomba mentünk, közösen énekelve. A templom már várakozó gyerekekkel volt teli. A csengelei gyerekek is ott voltak, akik közül – a szülők elfoglaltsága miatt – sokan egyedül is eljöttek. A misén a fiatal káplán atya Szent Imre életpéldáján keresztül vezette le: milyen életcélok kell a mai fiataloknak magukévá tenni, a boldog jövő reményében.

Az ünnepi misét a szomszéd falu lelkes, gitáros-énekes csoportja tette színesebbé.

Közös ebéd következett az Öregmalom csárdában, ahonnan a faluházba visszavonulva a süteményes terülj-terülj asztalkám fogadta a gyerekeket és felnőtteket.

A délutáni programra ismét elkülönültek a családok a gyerekektől, és a nagyteremben tanúság tevőket hallgathattunk meg. Először egy fiatal pedagógus nagycsaládos házaspár ejtett ámulatba jó humorú előadásukkal. A hétköznapi és ünnepi mindennapjaikról beszéltek közvetlenül, amit egy faluszéli tanyán élnek meg. Távol a dübörgő rohanó városi élettől, kicsit a nagyszüleink életét élve modernebb körülmények között.

A következő tanúságtévő szimpatikus szegedi fiatalember volt, aki a kamaszkori eltévelyedéséről, majd megtéréséről olvasott fel megható történetet.

Ezután kiscsoportok alakultak a nap témáinak megbeszélésére. Ezt követően a kiválasztott csoportvezetők szokták összefoglalni az elhangzottakat, amit most végső sorban mindenki egyénileg tett meg. A névjegykártyája hátuljára felírtuk, mit adott számunkra ez a nap. Ezeket az üzeneteket helyeztük be az előre kihelyezett batyukba, amit a szegedi pasztorációs irodán fognak majd a nap emlékére megőrizni.

Köszönetet mondunk a lelki élményekben gazdag napért a szervezőknek, vendéglátóinknak, a Csengelei híveknek és hitoktatójuknak, *Katona Attilának*, mint főszervezőnek.

Sokban segítenek a hasonló rendezvények az egyház közösségmegtartó erejének erősítésében.

Kálmán István

Utóirat a „XXI. Szeged-Csanádi Egyházmegyei Család Nap” című írásunkhoz Varga Kamill, ferences testvérétől. (Szeged, Alsóvárosi Plébánia)

„Nem könnyű a mai világban fiatalnak lenni, hiszen sokféle külső inger, sokféle hatás éri a fiatalokat. Keresik a helyüket, a lehetőségeiket, keresik saját magukat, és nagy a veszély, hogy a sok információ között elvesznek. Nemrég fogalmazódott meg, hogy az egyházban védő közösségre, egyfajta védőhálóra találhatnak, ahol felismerhetik saját magukat, megismerhetik egymást is, és felismerhetik Istent is. Még nem voltam ilyen egyházmegyei családi napon. Én is azért jöttem, hogy együtt legyek a családjainkkal, azokkal is, akiket eddig nem ismertem, de jó alkalom kínálkozik arra, hogy megismerjük egymást, egymás érzéseit, gondolatait. Jó alkalom ez arra is, hogy találkozzunk egymással, találkozunk Krisztussal, megismerjük egymás örömeit vagy éppen problémáit.”

Az 553-as Szent Imre herceg cserkészcsapat emlékünnepe

Dr. Vekerdy Sándor, csapatparancsnok gondolatai

„... **1**989 őszén bérnyúláskor, Marosi Izidor váci püspök, - aki felosztatás előtt a szentesi Attila cserkészcsapat parancsnoka volt, én pedig ugyanakkor Sík Sándor kerületi cserkészparancsnok megbízása alapján kerületi összekötő tiszt voltam – felkért, hogy élesszem fel Csongrádon is a cserkészéletet.

Zsótér Antal kanonok főesperes-plébános, a Nagyboldogasszony Plébánia, mint fenntartó testület anyagi és erkölcsi szinte mértéken felüli támogatásával, örömmel vállalta ezt a feladatot. 12 ministránssal indítottuk a felkészülést. Zsótér Antal, fenntartó testületi elnökünk, 1989 Szilveszterén, hálaadásakor jelentette be a hívőknek az 553. sz. Szent Imre herceg cserkészcsapat „feltámadását”, melynek később ő is tisztje lett.

1990 tavaszán tett a csapat ünnepélyes keretek között fogadalmat, igen sok csongrádi és megyei lakos és már aktív cserkész jelenlétében. Lukács János a Szövetség ügyvezető elnöke, üdvözlő beszédében, Krisztus 12 apostolához hasonlította 12 cserkészből álló csapatunkat, reményét kifejezve, hogy aktív cserkész munkánkkal rövidesen elérjük Krisztus tanítványainak létszámát is. Így is lett. Három év múlva már 72 cserkessel büszkélkedhettünk. Nem csak a fiúk, de a lányok is szívesen csatlakoztak a cserkészek soraiba.

Táboraink, rendezvényeink:

Táborait, a saját tiszparti táborhelyünkön („cserkészpark”) kívül évente más-más helyeken, határainkon belül, vagy kívül, a történelmi Magyarország területén szerveztük. Többször voltak cserkészeink Európa más országaiban is cserkész-táborban, vagy cserkész találkán. Saját táborainkba mindig meghívtunk más cserkészcsapatokat, (Csongrád, Szentes, Csépa, Kiskunmajsa csapatait) valamint határainkon kívüli magyar, sőt nem magyar cserkészeket is.

2000 óta Minden elcsatolt országrészről „Honismereti táborban gyűjtjük össze a vállalkozó cserkészeket. Táborozásainkat Fenntartó Testületünk és plébánosunk a saját zsebéből is mindig igen jelentősen támogatta.

A „honismereti táborok” feladata: Nívós előadásokkal mélyíteni a magyarságtudatot, szélesíteni a magyar történelem ismeretét, ismeretterjesztő utak történelmi helyekre, megismerni építészeti emlékeinket, megtekinteni hazánk természeti szépségeit, elmélyedni népi kultúránkba.

Cserkészcsapatunk vezetősége tisztában van azzal, hogy a cserkészlet ugyan nemzetközi szervezet, és ennek része a magyar cserkészlet, mégis a magyar cserkészletnek magyar küldetése ma kétségtelenebb, mint valaha. Bi-Pi ugyan azt hangsúlyozta egy beszédében, hogy a cserkészlet „játék a

gyermeknek, nem világnézet a felnőtteknek”, mégis ma Magyarországon, ahol a magyarságtudat tervszerű elértéktelenítése folyik, szükségszerűen a magyar cserkészletnek arra, arra kell fejlődnie, hogy világnézetté alakuljon. Mégpedig – persze a szónak a legtágabb értelmében – magyar világnézetté az ifjú magyarság számára. A cserkészmozgalom hivatott vezetői, így csapatunk vezetői is, érzik, hogy a felerősült magyar ifjúság valami efféléért vár. A cserkészvezetőknek ma a legégetőbb problémája ennek a „világnézetnek” – és hangsúlyoznám, hogy *keresztény magyar világnézetnek* - a kialakítása, elmélyítése. Mindezt természetesen a nemzetközi testvériség jegyében.

Cserkészvezetőin számos tagja, nem csak a saját csapatunkban végez cserkész munkát, hanem kerületi, sőt országos szinten is. Így Száraz András, Felber Dániel, és Vekerdi-Badó Zoltán is. És korábban, az elmúlt húsz év alatt még több cserkészvezetőnk is.

2009. november 7-én közel 50 cserkész jött össze ünnepelni az újjáalakulását csapatunknak.

Hogy még inkább be tudjuk mutatni az elmúlt 20 esztendő, ezért egy kiállítást szerveztünk a Művelődési Házban. Sokan nyerhettek bepillantást a fényképeken, és relikviákon keresztül a cserkészlet világába.

A fiatalok kedvükre játszottak (méta), kürtös kalácsot sütöttek, érdekes városi kalauzolásban lehetett részük Gát László vezetésével.

Megmásztuk a templomtornyot, majd a városházán bepillantást kaphattak a vendégek városunk történelmébe.

Az este pillanatait egy emlékezetes táborúzzal tettük igazán maradandó élménnyé.

Majd mindezeket fokozva hálaadó szentmisén

vettünk részt, ahol 7 új cserkész tett fogadalmat!

Zárásaként a Plébánián egy kis lakomával összekötve néhány régi videó montázzsal emlékezünk az elmúlt 20 esztendő történéseire.

Móka sarok

Szerzetesek:

Négy szerzetes imádkozza együtt a zsolozsmát: egy bencés, egy ferences, egy domonkos és egy jezsuita. Egyszer csak kialszik a villany. Mi történik?

- A bencés (merthogy tudja fejből) zavaratlanul tovább mondja a zsolozsmát.
  - A domonkos prédikálni kezd a sötétségről és a világosságról.
  - A ferences imádkozni kezd, hogy legyen ismét világos
- Egyszerre csak felgyullad a lámpa...
- A jezsuita ugyanis közben kicserélte a biztosítékot.

Rövidített prédikáció:

Vasárnapi prédikációjában a teremtő Isten csodáiról beszélt a káplán. Azt fejtegette, hogy éppen a legkisebb teremtményekben a legnagyobb Isten dicsősége: „... minden fűszálban egy egész prédikáció rejtőzik...”

Másnap az egyik hívő útja a plébánia előtt vezetett el. A kertben a káplán a fűvet nyírta.

- Dicsértessék a Jézus Krisztus! - köszönt oda a férfi.

- Látom, atya, épp rövidíti a prédikációit!

„Még mindig nem szabad...”

Mózes kőtáblát cipelve jön le a Sínai-hegyről. A zsidók percek alatt összesereglenek, hogy megtudják, mit üzent az Úr:

- Elhoztam az Úr parancsolatait – jelenti be Izrael szabadítója.

- Számukat ugyan sikerült tízre lealkudni, de paráználkodni, lopni, hazudni, ölni tilos. Ezek bennmaradtak.

Adventi és karácsonyi miserend és hirdetések – 2009.

1. Ünnepléses gyertyagyújtás az adventi koszorún:

Szombaton este fél 6-kor énekelt esti zsoltosma keretében.

2. Advent hétköznapijain a szentmisék rendje:

Nagytemplomban: hétfőtől csütörtökig: reggel 6.30-kor hajnali mise

(utolsó hajnali mise: dec. 23-a)

péntek, szombat, vasárnap: este 6-kor

Piroskavároson: hétfőtől csütörtökig: reggel 7-kor hajnali mise

(utolsó hajnali mise: dec. 23-a)

péntek, szombat: délután 5-kor

3. Adventi lelkigyakorlat:

Nagytemplomban: dec. 10-11-12-én: csütörtök, péntek, szombat este 6-kor

Vezeti: Msgr. Kovács Péter gyulai esperes-plébános atya

Piroskavároson: dec. 7-8-9-én: hétfő, kedd, szerda délután 5 órakor

Vezeti: Scheffer Attila kiskunfélegyházi káplán atya

A lelkigyakorlat előtt, alatt és után gyónási lehetőség.

A lelkigyakorlatos napokon nincs reggel hajnali szentmise.

4. Karácsonyi miserend:

Nagytemplomban:

Dec. 24-én, csütörtökön reggel nincs szentmise

délután **16.00** órakor karácsonyi vigíliai szentmise

időseknek, kisgyermekes családoknak

éjjel 23.30 órakor: Zenés, irodalmi áhítat

éjjel 24.00 órakor: ÉJFÉLI MISE

Dec. 25-26-án: Ünnepi miserend: 8-kor, 10-kor, 18 órakor

Dec. 27-én, Szent Család vasárnapján: 8, 10, 18 óra

A 10 órai szentmise a jubiléus házaspárok szentmiséje lesz.

Dec. 31-én, csütörtökön 18 órakor: ÉV VÉGI HÁLAADÁS

Jan. 1-én, Újév napján ünnepi miserend: 8, 10, 18 órakor lesznek szentmisék.

Felgyón:

Minden vasárnap délelőtt 11 órakor szentmise, valamint

dec.25-én, Karácsony 1. napján és január 1-én, Újév napján is 11-kor lesznek misék.

Piroskavároson:

Dec. 25-én, 26-án és jan. 1-én: délelőtt 9.30-kor szentmise

Dec. 31-én: 17 órakor: Év végi hálaadás

Bokrososon:

Minden vasárnap reggel 8-kor van szentmise, ezen kívül

dec. 25-én, Karácsony 1. napján és január 1-én, Újév napján is reggel 8-kor lesznek misék.

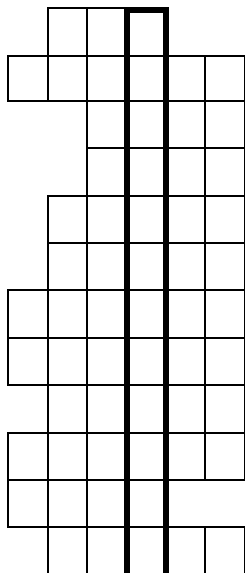
Kérjük a kedves Híveket, hogy jelentsék, ha beteg rokonuk, ismerősük van, akik nem tudnak már a templomba eljönni! Őket az atyák karácsony előtt otthonaikban látogatják meg, hogy ők is járulhassanak a szentségekhez.

Ugyancsak kérjük a jubiléus házaspárok jelentkezését a Szent Család vasárnapi Jubiléus Házaspárok szentmiséjére. Mindazokat szeretnénk áldásban részesíteni, akik 5,10,15,20,25 stb. évvel ezelőtt kötöttek házasságot akár Csongrádon, akár máshol. A szentmisén való részvételi szándékukat kérjük a plébánián vagy a sekrestyében jelezni!

Rejtvény

Advent 3. vas.

Advent harmadik vasárnapját öröm, örvendező vasárnapnak is mondjuk. Vajon miért? Szent Pál apostol a szentleckében rámutat ennek okára. Természetesen Te is megtudhatod ezt a keresztrejtvényünkben.

Párbeszéd Istennel

"Ő majd Szentlélekkel és .....keresztel."

Gabona fajta

A lélek derűje

A mai evangélium szerzője

Az "evangélium" magyar megfelelője

A gőg ellentéte

Karácsonyt megelőző időszak

"Én arra sem vagyok ....."

Szabadító más szóval

December 13-án van a névnapja

Jézus előfutára

A megfejtéseket postai levelezőlapon küldjétek el a plébánia címére, vagy a misék után adjátok be a sekrestyébe legkésőbb 2010. január 30-ig! A helyes megfejtők között könyvjutalmat sorsolunk ki!

Cím: Nagyboldogasszony Plébánia, 6640 Csongrád, Kossuth tér 4.

IRODAI SZOLGÁLAT A PLÉBÁNIÁN

hétfő – péntek: 9 - 12; 14 - 16

MISEREND

JANUÁRBAN

Nagyboldogasszony templom:

hétfőtől szerdáig reggel 7 óra

csütörtöktől este 6 óra

vasárnap: 8, 10 és este 6 óra

Szent József templomban:

hétfőtől szombatig du. 5 óra

vasárnap: de. fél 10 óra

Bokroszon:

minden vasárnap reggel 8 óra

Felgyőn:

minden vasárnap de. 11 órakor

lesznek a szentmisék.

HÍRMONDÓ

A csongrádi Nagyboldogasszony templom és a felgyői Szent István templom kiadványa.

Megjelenik évente négy alkalommal.

Lapzárta: 2009. november 19.

Szerkesztőség tagjai:

ft. Salamon László

esperes, plébános

felelős kiadó

Száraz András

főszerkesztő

további szerkesztők:

Konczné Kollát Mária

Kálmán István

Kovácsik Antal

Szerkesztőség címe, elérhetősége:

Nagyboldogasszony Plébánia,

6640 Csongrád, Kossuth tér 4.

E-mail: csongrad@gmail.com